

EL LLENGUATGE

Una feina agraïda

L'adjectiu *agraït*, que és, com és fàcil de veure, la forma del participi passat del verb *agrair* habilitada com a adjectiu, ofereix la particularitat, que comparteix amb alguns altres casos, com és ara *distret*, *presumit*, *cansat* o *pesat* (al costat, però, de *pesant*), que essent, de fet, una forma amb valor passiu, s'usa amb valor actiu, com a mot agent. Dit altrament, que no s'aplica habitualment a qui ha rebut l'acció del verb sinó a qui la realitza, el qual, aquest darrer, és normalment designat per la forma del participi agent o actiu (acabat sempre en *ant*, *ent* o *int*), com *edificant*, *negligent* o *sobresortint*. Aquest fet és propi de les llengües hispàniques i és el que més d'un cop, si ens hem d'expressar en francès, ens fa cometre un hispanisme que els professors de francès a casa nostra tenen ben conegut: «Je suis très reconnu» per «Je suis très reconnaissant».

El Diccionari Fabra, doncs, defineix l'adjectiu *agraït* amb els termes «que agraeix» (talment com, per exemple, defineix *reconfortant* dient «que reconforta»), i indica, a més, que una frase com *Es un home molt agraït* significa «que agraeix els favors que li fan». Però l'adjectiu *agraït*, amb aquest valor actiu, no s'usa únicament aplicat a persones sinó també a certes designacions no personals, especialment noms com és ara *feina*, *treball*, *ocupació*, *professió*, etc. La Gran Enciclopèdia recull aquest cas dient que aquest mot es pot usar, en sentit figurat, en una frase com *una feina agraïda*, significant «que amb poc esforç dona bon rendiment». I hi hauríem d'afegir que en aquest tipus de frases, l'adjectiu *agraït* ha adquirit també el significat «que produeix satisfacció», sia

perquè la feina o activitat que hom fa obté realment l'agraïment d'altri, sia perquè dona altres compensacions, generalment de caràcter moral.

Una innovació del nostre llenguatge, diríem tota recent però que ja s'ha estès considerablement, consisteix a usar, en casos com els que acabem d'exposar, *gratificant* en lloc de *agraït*, és a dir, en frases com *una feina gratificant*, *una col·laboració gratificant*, etc. *Gratificant* vol dir, és clar, «que gratifica».

És cert que tot mot, en principi, és susceptible d'adquirir un sentit figurat, però considerant el valor ja ben establert, per a aquests casos, de la forma *agraït*, no es pot dir que la seva substitució per *gratificant* ofereixi cap avantatge.

Albert Jané